

Reisverslag 2018

In 2018 zijn Jan van Corven en Marijn van de Laar, beiden bestuurslid van de Stichting Jeugdwelzijn Zuid-India, op eigen kosten naar Tamil Nadu gegaan voor een werkbezoek.

Door Marijn van de Laar

19, 20, en 21 januari 2018

Vrijdagmorgen door Thierry weg gebracht naar Schiphol, nadat Jan op donderdag in de storm van Krakow naar Tilburg was gekomen, via een landing in Paderborn, waarna het laatste stukje van zijn reis met de bus naar Tilburg werd voortgezet. Met een lekkere whiskey kwam hij weer tot zichzelf in korte tijd en was hij klaar voor de reis.

Op Schiphol 's morgens weinig problemen en in het vliegtuig gestapt naar Mumbai. Dáár aangekomen vlak na middernacht. Een hoop gedoe met visa en rijen, waarin ik (telkens achteraan) moest aansluiten. Uiteindelijk alle formaliteiten vervuld en na 4 uur om 06.50 u doorgereisd naar Trivandrum, waar we rond 09.00 u op zaterdag aankwamen en opgehaald werden door Duray. Rond het middaguur aangekomen in Vellamadam. Geluncht en gerust in de middag. Ook zondag was een rustdag met hernieuwde kennismakingen met diverse mensen in en rond het ziekenhuis en wat korte wandeltochtjes.

Maandag 22 januari

In de voormiddag een lang gesprek gehad met Zr. Genova (zus van Philip Sudakar) en na de middag naar Dindigul gereisd. Een lange tocht van een uur of 4, mooie reis, veel tempels onderweg gezien.

Bij aankomst eerste ontmoeting met Fr. Samson, verantwoordelijk voor het Kinderhuis namens de bisschop. Naar het bisschopshuis gebracht en avondeten. 's Avonds was Jan even in paniek, omdat hij dacht dat hij zijn insuline had vergeten. Via het plaatselijk ziekenhuis en de "apotheek" aan insuline gekomen en de volgende morgen vertelde de chauffeur, dat de insuline in de auto lag.

Dinsdag 23 januari

Het Bisschopshuis in Dindigul

Een korte wandeling gemaakt na het ontbijt, incl. een kort bezoekje aan de Zrs. Benedictinessen (in hun klooster achter het bisschopshuis) en om 10 u de afspraak met de bisschop en Fr. Samson. Een prima en open gesprek van bijna een uur. De kerk heeft in Zuid India een hele grote machtspositie en zonder de toestemming van de bisschop gebeurt er niets. Er leek bij beide gesprekspartners voldoende goede wil aanwezig om het centrum om te vormen tot een "transithuis", waar kinderen "tools" krijgen voor hun toekomst, terwijl ze door de week bij hun ouders, grootouders of andere "Foster Parents" gaan wonen. Het leegstaande bijgebouw zou benut kunnen worden voor die "tools" en andere functies. Oók vroegen ze om

een schoolbus van 20.000 euro. Daarna, met Fr. Samson, via een weeshuis, waar hij ook directeur van is, naar Vedapatti gereden, kennis gemaakt met de staf en foto's gemaakt. Geluncht in het sociaal centrum en tot half 5 gerust. Daarna teruggegaan naar Vedapatti; de kinderen en de staf hadden ons een schitterende ontvangst bereid met een erehaag, bloemenkransen en een feestelijke bijeenkomst ("function"). Rond 19 u afscheid genomen en goed gegeten in Vivero, een restaurant in de stad.

Het Vedapatti Kindercentrum wordt geleid door directeur Fr. Samson, en een viertal begeleiders ter plaatse. De voornaamsten zijn Helen en Louis (wardens). Het centrum is 11 jaar geleden gebouwd met steun vanuit Duitsland, maar is hopeloos verouderd. Veel zaken zijn dringend aan renovatie toe. Met de bijdrage van onze Stichting van bijna 40.000 euro is er een generator geplaatst, nieuwe waterleidingen en een waterzuivering, stalen deuren voor douches en wc's, nieuwe bedden voor alle kinderen. Een en ander was nog in de fase van ontwikkeling/aanschaf en plaatsing. We zijn heel het gebouw doorgelopen en hebben heel veel foto's gemaakt. Wat we sowieso misten zijn sportvoorzieningen voor zowel jongens als meisjes en de aanwezige tv is uit het jaar blok. Het jongens- en meisjesgedeelte is gescheiden door een witte muur dwars door de tuin heen. Onze inschatting was, dat er goed met het geld is omgegaan en dat behoudens de nodige andere wensen het huis er heel erg op vooruit is gegaan. Met name de wc's en de douches/wasruimtes zouden nog een up-date moeten krijgen. Er moeten ook "playgrounds" komen buiten, sporttoestellen als korfbalpalen, een volleyveld met net, etc. en een grootbeeld tv, annex dvd-apparaat. Ook zou er op wat grotere schaal schilderwerk, met name in de sanitaire voorzieningen, moeten plaats hebben. Dan ziet het er meteen allemaal wat frisser uit.

Woensdag 24 januari

's Morgens opgehaald door de chauffeur voor een bezoek aan Fr. Philip, in zijn nieuwe parochie, ongeveer 30 tot 45 min. rijden vanaf het bisschopshuis. We treffen er ook Zr. Genova weer aan. Fr. Samson had ons op het hart gedrukt om, als hij over projecten/geld, enz. zou gaan praten, wij hem zouden verwijzen naar het bisdom. Dat gebeurde overigens niet in een goed geregisseerde ontvangst in zijn huis en daarna een uitgebreide "function" in een combinatie van twee grote

scholen vlakbij. Rond half 12 weg gereden, geluncht in het sociaal centrum en in een lange tocht teruggereden naar Vellamadam. Moe maar voldaan thuisgekomen.

Donderdag 25 januari

Opgehaald door Johnson Raj en naar Rucode gereden, een kleinschalig - al 20 jaar bestaand - project voor verstandelijk gehandicapte kinderen, die daar een soort dagbesteding hebben. Dit project is in het verleden door ons gesteund met speeltoestellen, een klimwand, e.d. Hun probleem is, dat Cordaid dit project jarenlang zeer ruimhartig heeft gesteund en daar vorig jaar mee is gestopt op last van de Indiase regering, omdat Cordaid naast humanitaire hulp ook kritiek op de regering leverde. Rucode zit nu met een probleem en met name een dak, met asbest, dat per sé vervangen moet worden (12.000 euro) en waar geen geld voor is.

's Middags met Johnson Raj doorgereisd naar Mylaudy, waar 20 kinderen revalidatie ontvangen. Het centrum is niet groot, maar uitstekend geoutilleerd, door Duitsers gesteund (Dr. Zippel). In de vorige jaren is dit centrum ondersteund door S.J.Z.I. en het Charlottetfonds, o.m. met een scooter om de scholen langs te gaan om vroegtijdige handicaps van kinderen op te sporen en met een lokaal met allerlei hypermoderne hulpmiddeltjes om duidelijk te krijgen, welke handicaps kinderen hebben en hoe ze geholpen/ondersteund kunnen worden. De "box van Hanny" (gevuld met leermiddelen) werd dankbaar in ontvangst genomen en de inhoud ervan

bewonderd. De echte term van het centrum is: Disability Learning Centre. We hebben aangegeven, dat er eigenlijk veel meer nadruk moet gaan liggen op het begeleiden van scholen en leerkrachten en dat het centrum een soort model/leerplek moet zijn. Via een uitermate slechte weg kwamen we 's avonds weer terug in Vellamadam.

Vrijdag 26 januari

Vandaag is het Republican Day, een vrije dag, de dag, waarop we afgesproken hebben met Zail Singh. We gaan met hem naar een parochie waar zijn vriend John Sibi assistant parishpriest is en waar we kokosmelk drinken. We lunchen samen met de voorzitter van zijn parochieraad en daarna gaan we naar zijn eigen kerk en pastorie in Nagercoil. We doen met hem in de stad wat boodschappen en hebben een fijne dag. 's Avonds gaan we samen met hem naar Kanyakumari, waar we een simpel souper nuttigen en een bezoek brengen aan een kruidenwinkel.

Zaterdag 27 januari

Dit is een dag die we doorbrengen met een andere priester, Fr. Henssen, die pastoor is geweest in Kanniyakumari. Eerst zijn we rond lunchtijd op bezoek geweest bij Alex Johnson, die in dienst is bij de Vaticaanse ambassade in Dehli en heel erg veel relaties heeft op kerkelijk en maatschappelijk gebied. We vragen hem of hij ons wil helpen om Dindigul om te vormen; hij zegt ons toe, dat hij er een paar bezoeken zal brengen en zal praten met de bisschop en Fr. Samson.

We lunchen in zijn huis met gebakken aardappels, vis (voor Jan), en gehaktballetjes voor mij. Na de rust met Fr. Henssen op stap in Kanniyakumari. Onderweg nog een beroemde tempel bezocht. Hij heeft in de stad heel wat tot stand gebracht, de kerk verbouwd, een werf gekocht, een ijsfabriek en nog veel meer. Hij heeft daar voor de parochie heel wat geld mee verdiend, wat o.m. besteed is aan nieuwe huisjes na de tsunami voor getroffen gezinnen. Fr. Henssen is wat ijdel en erg tevreden met zichzelf, maar dwingt ook veel respect af. Hij woont nu in Vellamadam en gaat binnenkort studeren in Rome. Hij bezoekt met ons ook een grote school en een priester/onderwijzerscongregatie, die een hele mooie school hebben gebouwd (erg elitair... ook dat is India). Opnieuw naar een kruidenwinkeltje, waar Jan grote partijen kardemom gratis vangt via via. En de laatste dag van ons verblijf zorgt Henssen nog voor 3 kilo cashewnoten...

Zondag 28 januari

Met Duray en Josepine naar het strand geweest (Kovalam Beach). Ongeveer heel de dag in de auto gezeten, want het was superdruk op de weg. In Trivandrum geprobeerd een tempel te bezoeken, maar omdat we ons dan daarvoor ongeveer helemaal moesten uitkleden, zijn we zonder bezichtiging maar doorgereden. Het was de enige dag zonder zon; in Kovalam Beach wat rondgewandeld langs de winkeltjes en een pilsje gedronken tijdens de lunch uit een glas, verstopt in een kopje. Want pils mag niet openlijk gedronken worden. Voor de rest was het toch ook weer een hele mooie dag.

Maandag 29 januari

Een dag met Fr. Patrick, die ons meenam naar zijn vroegere parochie (van de generator, die er nog steeds staat) en het kinderdagverblijf, dat uit gaat groeien tot een grote basisschool. Veel kerken weer gezien. Fr. Hieronymus vindt dat er veel te veel nieuwe kerken worden gebouwd in Tamil Nadu. Ongeveer iedere jonge priester bouwt er wel een paar. Zo ook Patrick. De tussen-doorse-gesprekken met hem (en Johnson Raj en Alex) geven ons een goed inzicht in wat te doen met Dindigul. Uiteindelijk hebben ze beloofd om met hun drietjes e.e.a. door te spreken rond Dindigul.

Dinsdag 30 januari

Er stond niets gepland, dus hebben Jan en ik maar even tripje gemaakt met de autoriksja (de tjoek-tjoek) naar Nagercoil, naar Pothys, waar ze onmetelijk veel verkopen, met onmetelijk veel personeel. De aankoop van één ding gebeurt uiteindelijk met 10 mensen, die daarbij betrokken zijn. Het is een superwinkel met duizenden sari's, met heel veel zijde en andere stoffen, beneden een supergrote supermarkt, waar we koffie en dieetcola kochten. Toch weer redelijk snel naar huis gegaan, want overdag is zo'n stad stinkend en gruwelijk heet, lawaaiig en vol toeterend verkeer.

Woensdag 31 januari

Een hele grote en lange wandeling gemaakt door de dorpen rond Vellamadam, kleine tempelplaatsen gezien, crematiehuisjes langs de rivier en overal én bedrijvigheid én ook een heleboel mensen, die gewoon zitten te zitten. In het riviertje worden koeien gewassen, mensen, vooral kinderen zwemmen er en intussen doen vrouwen in hetzelfde water de was en anderen komen met grote potten om het water mee naar de huizen te nemen. Wij zouden er dood van gaan. Prachtige paddyrijstvelden en palmen, veel bananenplantages, kuddes buffels, steenbakkerijen en superoude bomen met luchtwortels en superkleine gehuchtjes, de zgn. hamlets. Lichtelijk verbrand komen we tegen de middag thuis, lunchen en rusten we uit na een mooie wandeling.

Donderdag 1 februari

's Morgens was vrij; 's middags hebben we m.b.v. de computer van Fr. Hieronymus een uitgebreid verslag gemaakt van ons Dindigulverhaal tot nu toe voor de leden van het bestuur. Tegen de avond naar het meisjesweeshuis Vasantham gelopen, achter het ziekenhuis, waar de meiden weer een hele show voor ons opvoeren met heel krakkemikkig geluid o.l.v. de zusters. We hebben de zusters beloofd, dat ze op onze kosten een nieuwe geluidsinstallatie mogen aanschaffen. Daartoe dienen ze een projectvoorstel in. Daarna kort even naar het jongensweeshuis (de overburen), maar de jongens zijn zo wild en zo druk, dat we snel zijn vertrokken. Overal waar we kinderen ontmoeten, laten we pennen, plakblaadjes, stiften, en dergelijke achter.

Vrijdag 2 februari

Een wandeling in de omgeving is het begin van de dag. Halverwege, toen we net aan het bedenken waren, iets van vervoer terug te regelen, stopt de dienstauto van Duray met Robert uit Chennai in de auto. Prachtig weerzien met Jan. Er viel heel wat bij te praten. Samen geluncht bij Palace Pioneer in de stad, waarbij ook Densingh en een sportvriend aanschoven. Het was een fijne bijeenkomst. Robert betaalde de rekening. 's Avonds hadden we een afspraak met een verpleegster van het ziekenhuis, die ons bij haar thuis had uitgenodigd. Maar ze kwam niet opdagen; achteraf bleek haar kind erg ziek die avond.

Zaterdag 3 februari

Lekker in de zon gezeten en Vestdijks "De kelner en de levenden" helemaal uitgelezen. Jan wat gewerkt voor de zijn werk na de reis. Mijn zonnen was overigens niet zo'n langdurig proces, want iedereen kwam kijken. Een halfblote blanke pastoor is klaarblijkelijk bijzonder. Om 17.15 u met Fr. Hieronymus, Josephine en Duray weer naar Kanniyakumari gegaan om olifantjes e.d. te kopen in een winkeltje, waar Hieronymus altijd korting krijgt. Lekker gegeten daarna weer op niveau.

Zondag 4 februari

Opgestaan om 04.50 u, ontbeten met koffie en crackers, want om 05.30 u worden we opgehaald; ik ga preken in de kerk van Zail Singh en hij gaat het vertalen. Enthousiast ontvangen en de preek ging goed in een stampvolle kerk (om 06.30 u!!!). Daarna samen ontbeten en de catechesegroepen (200 kinderen en jongeren!) en het Marialegioen bezocht en gezegend rond en in de kerk. We hebben zo weinig gegeten, dat het later wordt voorgezet aan de 8 misdienaars, die ervan eten als wolven.

Dan op weg naar de moeder van Zail Singh. Ze is naar een feestelijke viering in de kerk, die 3 uur duurt. Uiteindelijk komt ze naar huis en hebben we een kort samenzijn, met cadeautjes, met Zail Singhs broer en neefje en met zijn neef, nicht en hun grote zoon.

Geluncht bij een priester-vriend van Zail Singh; rond half 3 p.m. aangekomen bij het Ashokaproject van Alex Johnson Paul. En goed en verduidelijkend gesprek over een nieuwe manier om met kinderen van een weeshuis om te gaan. Mede door hem raken we hoe langer hoe meer overtuigd van de noodzaak van een transithuis en we zijn blij, dat hij ons daarmee helpt.

Er zijn hier nu 21 kinderen aanwezig voor het weekend, die erg enthousiast zijn; na een "function" gaan ze met volle tassen naar hun gastouders terug rond 16.00 u.

Maandag 5 februari

Voor de middag een korte hernieuwde ontmoeting met de directeur van Rucode, die ons papieren meegeeft. Na de middag met Zail Singh en Prince naar de watervallen gereden en samen de dag afgesloten met een souper in een restaurant. Vandaag zijn ook Gerdy en Werner Gutperle uit Duitsland aangekomen in Vellamadam om Werners 78e verjaardag te vieren en om de 4 nieuwe dokterswoningen te openen met groot ceremonieel. Al een week is de hele gemeenschap rond het ziekenhuis wat nerveus en drukdoende met het a.s. bezoek van de Duitsers.

Dinsdag 6 februari

Voor de middag nog even wat extra shawls gekocht bij Pothys, waar we inmiddels oude bekenden zijn. Vanaf 17.00 u naar het Antoniusparochiefeest van Densinghs vriend. Het feest wordt gevierd in 10 opeenvolgende dagen en het hele dorp is dan versierd en mensen komen elke dag naar de kerk voor een ellenlange dienst. Zo ook nu! Een gastpredikant uit een naburig dorp zorgt er in een 35 minuten durende preek voor, dat mijn trommelvliezen ongeveer blijvend beschadigd zijn. Jan kiest aan het begin van de preek het hazenpad. Hij kan dat doen, maar ik celebreer mee en het feit, dat ik mijn handen voor mijn oren houd, wordt me door sommigen al niet in dank afgenomen. Om half 11 's avonds zijn we weer thuis.

Woensdag 7 februari

De verjaardag van Werner: 's morgens worden we opgehaald om een huwelijksviering mee te maken van een neef van Thomas. De viering is er een met veel volk, harde muziek en muzikanten buiten de kerk. De bruid is behangen met grote hoeveelheden goud. Vóór de lunch komen we weer naar huis. 's Middags blijkt Gerdy onderscheiden te zijn met een hoge Poolse onderscheiding van de Order of Smile. Er is veel pers bij aanwezig. Er is 's middags ook een soort sportdag gepland bij gelegenheid van het verjaardagsfeest voor heel het ziekenhuis. Na een uur valt die letterlijk in het water door overmatige bakken hemelwater. Er is 's avonds een grote "function" ter ere van Werner met toespraken, taart, muziek en dans en daarna

wordt er samen met hen en een aantal Duitse gasten gegeten, met veel bier en mierzoete wijn. We laten het allemaal maar over ons heenkomen.

Donderdag 8 en 9 februari

Pakken, Duray's huisje, zijn vrouw en dochters bezocht. Middags geluncht en afscheid genomen van Fr. Hieronymus, Patrick en vele anderen. Afscheid genomen van Zail Singh. In de avond rond 11.00 uur door Duray weg gebracht naar het vliegveld van Trivandrum, net als in Mumbai, een nieuwe en prachtige aankomst/vertrekhal. Daar rustig afgewacht tot we aan de beurt waren om in te checken. en uiteindelijk zijn we tegen de morgen (9 februari) rond 05.00 u vertrokken, richting Abu Dabi. Daar aangekomen en via een transitroute op tijd aangekomen bij het vliegtuig naar Amsterdam. Een mooi nieuw vliegtuig en uitstekende plaatsen met veel ruimte om ons heen. Rond 14.00 uur arriveerden we op Schilhol, waar Resi en Thierry ons opwachtten.